

[Morten Lange.]

Ministeren vil så måske endnu en gang prøve på at sige: ja men det haster da ikke så grusomt. Men det gør det, hr. minister. Det er ikke ret mange dage siden, vi her behandlede spørgsmålet om, hvor Danmarks lærerhøjskoles afdelinger skulle ligge henne. Det kommer også planlægningen af uddannelsescentre ved, og vi vil givetvis mindst én gang om året få spørgsmålet om placering af det ene eller det andet, som har med denne planlægning at gøre, og skal det ske på en organiseret måde, så skal denne plan frem, den skal frem nu, og den skal kæmpes ud i dette folketing, så vi bliver enige om, hvordan det skal være. Jeg er sikker på, at de fleste af os er parat til hellere at tage et nederlag på, hvor man skal have med de enkelte placeringer og på antallet og alt det dér. Vi kan være meget sikre i vor argumentation for Esbjerg kontra Haderslev osv., men lad det være. Det vigtigste er, at planerne bliver lagt så godt, som vi nu kan enes om dem; men bare at henskyde dem og sige, at det kan vente, ikke alene til pinse, ikke alene til næste år, men til et tidspunkt, som ligger så langt ude i fremtiden, at dette ting til den tid vil være halvvejs ryddet for de nuværende medlemmer — det kan man ikke byde os.

Niels Helveg Petersen: Som menig tilhører til denne debat og uden detailviden om den sag, der behandles, vil jeg dog gerne have lov til at sige, at jeg tror, de fleste af tingets medlemmer med mig ville finde det beklageligt, hvis fremtidige undervisningsdebatter her i tinget skal være præget af så kraftige personlige angreb, som er ført frem i dag.

Jeg tror, ingen kan have noget imod kritik, heller ikke skarp kritik; det er helt i sin orden. Jeg tror, man med glæde vil bære skarp kritik i sagens tjeneste. Men hvilken sag er det, hr. K. B. Andersen har villet gavne med den tone, der er anslået i dag?

(Kort bemærkning).

Morten Lange: Baggrunden for kritikens karakter ligger i regeringens ganske enestående afvisning af det eksisterende planlægningsarbejde, som man kan læse i bemærkningerne.

(Kort bemærkning).

K. B. Andersen: Når fortrykket om denne debat kommer, vil jeg råde hr. Niels Helveg Petersen til at læse det. Så vil han se, at der er givet en fremstilling af planlægningens gang fra starten, over arbejdet med den til dens skibbrud, og intet andet. Reaktionen fra undervisningsministeren var et vældig personligt overfald om noget, der overhovedet ikke havde været talt om. Men som sagt, hr. Niels Helveg Petersen kan studere i fortrykket, hvem det var, der ikke kunne holde et til emnet svarende niveau.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg ønsker blot at gøre den ganske korte bemærkning, at jeg har henvist til udvalgsberetninger, henstillinger om at foretage denne udbygning af de eksisterende universiteter. Jeg sætter overordentlig pris på, at disse henstillinger vil være baggrunden for behandlingen af dette forslag, således at vi kan få forslaget gennemført i denne samling. Jeg er, som jeg har sagt det tidligere, åben over for forhandling om planlægning af de øvrige uddannelsescentre, man måtte ønske, men det er væsentligt for mig under henvisning til, hvad jeg har sagt tidligere, at loven om de 3 universiteters udbygning bliver gennemført.

(Kort bemærkning).

K. B. Andersen: Da undervisningsministeren, om jeg så må sige, ikke kan bekvemme sig til at sige det, han burde sige, skal jeg sige til ministeren, at det kunne ikke falde mig ind på noget punkt — og jeg beder om at blive gjort opmærksom på det, hvis jeg nu eller i fremtiden skulle gøre det — at angribe undervisningsministeren for noget, der ligger inden for den periode, hvor jeg har haft ansvaret. Det ville være fuldstændig urimeligt, jeg ville ikke drømme om det. (Munterhed). Ja, jeg forstår godt, at en sådan mentalitet må være fremmed for hr. Poul Sørensen, det er en anden ting. Det, jeg gjorde her, det var, at jeg talte om den fremtidige planlægning, den troede jeg jeg kunne gøre ministeren ansvarlig for. Jeg kan efter de faldne bemærkninger forstå, at det kan jeg heller ikke, ikke under denne regering.